

VRANK EN VRIJ

Luk Dombrecht, vrijwilliger 11.11.11 vzw

Wat was vandaag uw eerste gedachte?

Een nieuwe dag, nieuwe uitdagingen en nieuwe mogelijkheden. Maar eerst een 'zjatte kaffie' of drie.

Wanneer was u het gelukkigst?

Iedere keer ik wakker word, want dan krijg ik nieuwe kansen/uitdagingen en/of nieuwe ontdekkingen. De ene keer grote, de andere keer kleine, maar er zijn altijd mogelijkheden en uitdagingen. En ook die keren dat ik zie (ervaar) dat de kleine dingen die ik doe, toch hun nut hebben voor anderen.

Wat is uw grootste angst?

'Verlamd' te worden door angst, waardoor ik niets meer kan/durf/wil doen. En mijn dierbaarste bezit verliezen.

Wat is uw dierbaarste bezit?

Ik ben niet zo'n 'bezitterig' type, maar wat ik niet graag zou verliezen is mijn liefde. Liefde voor mijn vriendin, liefde voor de muziek, liefde voor de fotografie, liefde voor de ngo's waarvoor ik vrijwilligerswerk doe, ...

Wat is de belangrijkste les die het leven u geleerd heeft?

Niet iedereen is goed en eerlijk, maar de meerderheid wel.

Wat betekent voor u wereldburgerschap?

Wereldburgerschap? Een manier van denken en leven. En anderzijds een engagement opnemen. Het is het streven naar een rechtvaardige of als 'start' een rechtvaardiger leven voor iedereen zowel hier als in het zuiden, het oosten, ... Proberen bewust te zijn van niet alleen de problemen, maar ook zoeken naar mogelijk oplossingen, en ernaar leven: zich inzetten bij NGO's die actief werken aan een rechtvaardiger wereld (zoals 11.11.11, Amnesty International en andere NGO's die zich bekommeren om het zuiden, en om meer rechtvaardigheid hier in ons eigen land), zorgen dat onze ecologische voetafdruk zo klein mogelijk is of wordt (lokaal kopen, goed nadenken hoe we op reis willen gaan, letten op ons water- en energieverbruik,... Kortom voor mij is wereldburgerschap een mindset, of een manier van leven die ernaar streeft dat iedereen, hier en op de rest van de aardbol een beter leven kan hebben, en die ervoor zorgt dat natuur en leefmilieu niet vernietigd worden.

Wereldburgerschap is ook een dergelijke levensvisie bij of aan te brengen bij de andere mensen, en dit zonder de mensen eerst een schuldgevoel aan te praten.

Wat is uw guilty pleasure?

Een goeie (Scandinavische) thriller lezen en/of een Scandinavische krimi-serie volgen.

Wat is uw mooiste bijdrage aan onze wereld?

Moeilijke vraag. Heb ik wel een échte bijdrage geleverd? De uren (vrijwilligers)werk die ik in 11.11.11, de Wereldwinkel, investeer, is dat wel een (voldoende) bijdrage voor deze wereld?

Heb ik wel 'een steen verlegd in de rivier'?

(Bram Vermeulen:

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde

Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten

Ik leverde 't bewijs van mijn bestaan

Omdat, door het verleggen van die eene steen

Het water nooit dezelfde weg zal gaan

Wat wil jij jouw eventuele kinderen meegeven?

Zich inzetten voor wat zij nuttig en rechtvaardig vinden? Zelf hun weg zoeken (en zich niet laten (mis)leiden)? Vertrouwen hebben in de mensen die ze 'graag hebben', maar toch niet vergeten: 'vertrouwen is goed, controle is beter'?

Wat staat er op je menu vandaag?

Wat weet ik nog niet, maar in ieder geval een maaltijd gemaakt met zoveel mogelijk lokale producten en/of fairtrade producten.

Welke duurzame tip/locatie/evenement wil je graag delen met anderen?

Er zijn tal van kleine of minder kleine initiatieven om 'wereldburger' te zijn, of om een betere 'wereldburger' te worden. Hierbij denk ik aan meewerken met NGO's als 11.11.11, Broederlijk Delen, ... maar ook om enerzijds zoveel mogelijk lokaal te komen bij initiatieven als de Buurderij, hoevewinkels, ... en anderzijds fairtrade producten aan te kopen in de lokale Wereldwinkel of in andere winkels (grootwarenhuizen).

Als je naar een festival gaat, kies een zo energieneutraal mogelijk festival, ga je uit eten: kies een restaurantje die vooral met lokale producten werkt,

Om het kort met een cliché te zeggen: think global, act local.

Welk boek opende jouw ogen?

Vermoedelijk het eerste boek waarbij ik begon na te denken over "het leven" las ik als 13-14-jarige leeftijd: Le Petit Prince van Antoine de Saint-Exupéry. Een boekje dat ik toch enkele keren herlezen heb, en ook een van de eerste 'conflicten' met een leerkracht. Ik moest mijn interpretatie geven van het boekje en de enige kritiek en opmerkingen van die leerkracht gingen over het ongelinieerde papier waarop ik het geschreven had en niks over de inhoud. Daarna is het eigenlijk nooit meer 'goed' gekomen met mijn houding ten opzichte van gezag.

Welke film opende jouw ogen?

Op dat moment zelf besefte ik het nog niet, maar de film "Woodstock". Door deze film (die ik een 4-tal keer gezien heb) ervaarde de kracht die uitgaat (of kan uitgaan) van beeld en/of muziek.

Beelden en dan vooral foto's in die tijd hadden de kracht om veranderingen in gang te zetten, of te versterken (denk ik toch). Denken we alleen al aan de foto van het Vietnamese napalm-meisje (genomen door Nick Ut). En in feite alle (beeld)verslaggeving van de Vietnam War, die de publieke opinie in de US sterk beïnvloed hebben. De mensen die deze periode bewust meegemaakt hebben zullen zich het nummer 'Ohio' van Crosby, Stills, Nash & Young herinneren (over de shooting @ Kent State University, toen de National Guard verschillende protesterende studenten doodschoot). En het heeft wel een reden dat sinds Vietnam, er alleen embedded-(photo)journalists toegelaten worden bij militaire (operaties van de US).

Welke muziek opende jouw ogen?

Al op heel jonge leeftijd was ik fan van Bob Dylan, Pete Seeger, en die generaties van protestzangers.

Het antwoord op deze vraag zit eigenlijk ook al in het antwoord dat ik gaf op vorige vraag.

Voor mij is muziek en foto/film ondersteunend, en onmisbaar voor een goeie (politieke) actie: wat de mensen horen en zien blijft langer 'hangen' dan een 'droge' analyse (hoe goed die ook is). Het ene kan het andere niet vervangen, maar is wel ondersteunend of soms leidinggeven.

Naar wie kijk je op en waarom?

Ik heb nooit echt naar iemand opgekeken of een idool gehad, maar één quote van Ché Guevara is me altijd bijgebleven: toen een journalist vroeg aan Ché wat hij kon doen voor de revolutie vroeg hij welk werk die journalist had en vervolgde met "ik was dokter".

Wat zou je willen doen/voor de wereld willen betekenen als je meer lef had?

Misschien ook kunnen zeggen: ik was fotograaf/bediende/kelner/vrijwilliger/